ఎదురులేని మనిషి

ఎన్టీఆర్ జీవితచరిత్ర

– డా. నందమూరి లక్ష్మీపార్వతి

(క్రిందటి సంచికనుంచి కొనసాగింపు)

రాఘవయ్యగారు తటపటాయిస్తున్న తారకరాముడి చెయ్యి పట్టుకుని లోపలికి తీసుకెళ్ళారు.

"రా తారకం. రంగా మనవాడే సిగ్గుపడతావెందుకు? మా ఇద్దరి పరిచయం ఇప్పటిది కాదు. నువ్వే చూస్తావుగా రా" ఇద్దరూ లోపలికెళ్ళారు. లోపల తెల్లటి ఖద్దరు బట్టల్లో రంగాగారు శాంతిదూతలా కనిపించారు తారకరాముడి కళ్ళకు. అప్రయత్నంగా చేతులు జోడించి "నమస్కారమండీ" అన్నాడు.

"రా బాబూ కూర్చో" రంగాగారు కళ్ళార్పకుండా చూస్తూ అన్నారు.

"ఏంటి బాబాయ్ పల్లె వదిలేసి పరుగెత్తుకొచ్చావేంటి? ఏమయినా పనుందా?" రంగాగారడిగారు.

"నాకేం పనులుంటాయి గానీ ఒరే బాబూ రంగా నువ్వేమనుకోకపోతే ఒకటడుగుతానురా చేస్తావా?"

"ముందు చెప్పు. తర్వాత ఆలోచిద్దాం."

"అదేరా వీడు నా మనవడు. నా చిన్నల్లుడి అల్లుడు. నీకు తెలుసుగా కొమరవోలు మున్సబు. ఏదో సబిన్స్పెక్టరు ఉద్యోగానికి ఇంటర్వ్యూ వచ్చిందట. నువ్వు చెబితే పనయిపోతుందంట. ఒకమాట చెప్పరా" చనువుగా అడుగుతున్న రాఘవయ్యగారిని చుస్తూ రంగా అడిగారు.

"వీళ్ళకు పొలం లేదా?"

"ఉందిరా. నిమ్మకూరి మోతుబరి రామస్వామి తెలుసుగా. ఆయన మనవడు. వాళ్ళల్లో ఈ కుర్రాడే చదువులో పైకొచ్చాడు. కుర్రాడు చక్కటాడు. బుద్దిమంతుడు. నువ్వు ఉద్యోగం వేయిస్తే నీ పేరు చెప్పుకుని నాలుగు రాళ్ళు సంపాయించుకుంటాడు ఏమంటావ్?" ఆశగా అడిగారు.

"నీ కెందుకే. ఈ వయసులో అన్నీ పైనేసుకుంటావు. వాడు రైతేగదా. పొలం దున్నుకోక ఉద్యోగాలకెందుకు ఎగబడటం" రంగాగారు చాలా తేలిగ్గా మాట్లాడారు.

తారకరాముడి మనస్సు చివుక్కుమన్నది. ఒక్క ఉదుటున పైకి లేచాడు. రాఘవయ్యగారు వూరుకోమన్నట్లు మనవడి చెయ్యిపట్టుకుని ఆపారు.

"కాదురా రంగా! నా మాటిను. మనాడు బియ్యే చదివాడు కదా! వ్యవసాయమెట్టా చేస్తాడు. ఒక్కనోటి మాట గదరా" బ్రతిమిలాడుతున్నట్టు అన్నారు రాఘవయ్యగారు.

"విసిగించకు బాబాయ్ రైతు వ్యవసాయం చేసుకోవాలిగాని. ఉద్యోగాలంటూ తిరగటం నాకిష్టం వుండదు" ఖచ్చితంగా చెప్పిన ఆయన మాటలకు తారకరాముడికి కోపం కపాలం అంటింది. ఒక్క విసురున తాత చెయ్యిపట్టి లేపి "తాతా! పోదాం పద. ఉద్యోగమే

చేస్తానో వూళ్ళే ఏల్తానో నా యిష్టం. నేను వ్యవసాయం చేసుకోవటానికి ఈయన సలహా ఎందుకు? ఇంతదూరం రావటం ఎందుకు? రైతు రాజ్యాలేలొచ్చుగానీ ఉద్యోగాలు చెయ్యకూడదన్నమాట. సలహా ఒకళ్ళకిచ్చేముందు మనమేమిటో కూడా ఆలోచించుకోవాలి" అనవలసిన రెండు మాటలు అని తాత చెయ్యిపట్టుకుని లాక్కుని వచ్చేసాడు. రాఘవయ్యగారి ముఖాన నెత్తురు బొట్టులేదు. వచ్చేటప్పుడు దారిలో "తారకం బాబూ ఏమనుకోవద్దు. వాడిట్లా మాట్లాడతాడని అనుకోలా. వాడికెంత సాయం చేసాను. అన్నీ మర్చిపోయాడు. అయినా నీకెంత ధైర్యం? బాగా అడిగావు. వాడీ జన్మలో మర్చిపోడు. కాకపోతే మీ మామయ్యకి ముఖం ఎట్లా చూపించను?" ఆయన బాధగా అన్నారు.

"మరేం ఫర్వాలేదు తాతా నాకెవరి సాయం అక్కరలేదు. నా స్వయంకృషితోనే నేను పైకొస్తాను. ఇలా రావటం నాకెంతమాత్రం ఇష్టం లేదు. మామయ్య బాధపడతాడని వచ్చాను."

"ఏవోరా! నాకు చేదుతిన్నట్టుగా వుంది. అయినా అవేం మాటలు. ఇంత చదువుకుని దొరబాబులా వున్న నిన్ను చూస్తే ఎట్లా అనాలనిపించింది?" ఆయన ముఖంలో దెబ్బతిన్న బాధ కనిపించింది.

"ఊరుకో తాతా! జరిగేదేదో తప్పక జరుగుతుంది. దానికోసం మీరేం బాధపడొద్దు. రాత కూడా సరిగా వుండాలిగా"

తాతా మనవళ్ళు తిరిగొచ్చారు. విషయం విని అంతా బాధపడ్డారు. తారకరాముడి మనసులో ఆ సంఘటన మర్చిపోలేని జ్ఞాపకంగా మిగిలిపోయింది.

కొద్ది రోజులకు సబ్ రిజిస్ట్రార్ పోస్టుకు, సబిన్స్పెక్టరు పోస్ట్‌కి రెంటికి ఇంటర్వ్యూలు వచ్చాయి. ఇన్స్పెక్టరు పోస్ట్ పెండింగ్‌లో పెట్టారు. రిజర్వేషన్ కోటాలో ఎవరయినా రాకపోతే ఆ పోస్ట్ ఇస్తామని చెప్పారు. ఒకమూల చిన్నపాటి ఆశ.

అనుకోకుండా సబ్ రిజిస్ట్రార్ ఉద్యోగ ఫలితాలు తెలిసాయి. సెలక్టయినవారిలో మొదటిపేరు తారకరాముడిదే విషయం విన్న ఇంటిల్లిపాదీ ఆనందం అంతా ఇంతా కాదు. ఆ పాకలో మొదటిసారిగా అందరికీ బ్రతుకుపట్ల భద్రతాభావం వచ్చింది. ఇక ఫరవాలేదు. పెద్దకొడుకు ఉద్యోగస్తుడయ్యాడు. అన్ని ప్రాణాలు అతని చేతిమీద దాటిపోతాయి.

నిమ్మకూరు కబురెళ్ళింది. రామయ్యగారు మీసం మెలేసారు. ఆ దంపతుల ఆనందం అంతా ఇంతాకాదు. తెలియకుండానే రామయ్యగారికి కళ్ళమ్మట నీళ్ళొచ్చాయి. ప్రసవించిన వెంటనే చేతుల్లో వుంచుకున్న ఆ పసిరూపం గుర్తుకొచ్చింది. ఏమయితేనేం తన కల ఫలించింది. తన కొడుకు మట్టి పిసుక్కోకుండా ఉద్యోగస్థుడయ్యాడు. ఇక చాలు తన కోర్కె నెరవేరినట్టే.

అప్పటికప్పుడు చంద్రమ్మగారు కొడుక్కిష్టమయిన మినపసున్ని, నేతి అరిసెలు, జంతికలు చేసుకుని ప్రయాణమై బెజవాడ వచ్చేసింది. కళ్ళనిండుగా కొడుకును చూసుకుని దిష్టి తీసిపోసింది. అందరి ఆనందం పసివాడి బోసినవ్వులతో కలిపి పంచుకున్నారు. చిన్నాయన మనస్సు కొంచెం చిన్నబోయింది. తాను కూడా అన్నలా చదువుకునుంటే తను కూడా ఉద్యోగస్తుడయ్యేవాడు కదా. అదీ ఒక్క నిమిషమే.

ఈ ఇంటర్వ్యూకు ముందు ప్రముఖ దర్శకులు ఎల్.వి.ప్రసాదు విజయవాడొచ్చి తారకరాముడికి కబురు చేసారు. అంతకుముందే విజయవాడ దుర్గా కళామందిర్‌లో వారం రోజులపాటు రాష్ట్రస్థాయి నాటక పోటీలు నిర్వహించారు. కొప్పు రావూరి సుబ్బారావుగారు రచించిన 'చేసిన పాపం' నాటకాన్ని రామారావు, జగ్గయ్య కలిసి నటించారు. దానికి న్యాయనిర్ణేతలుగా పృధ్వీరాజ్‌కపూర్, 'స్త్రీ' సినిమా తీసి సంచలనం సృష్టించిన ప్రముఖ దర్శక నిర్మాత శాంతారామ్ గారు వున్నారు. వీరితోపాటు బి.ఎన్.రెడ్డిగారు, హెచ్. ఎమ్.రెడ్డిగారు, ఎల్.వి.ప్రసాదుగారు కూడా జడ్జీలుగా వున్నారు. నాలుగువేల సంవత్సరాల నాడు జరిగిన కథ 'చేసిన పాపం' నాటకానికి ప్రథమ బహుమతి వచ్చింది. శాంతారామ్‌గారు ఆనందంతో తారకం బాబును కౌగిలించుకుని కబురు చేసినప్పుడు తన పిక్చర్‌లో నటించాలని

కోరారు. అందరూ అభినందించారు. ఎల్.వి.ప్రసాదు గారు మాత్రం తన అసిస్టెంట్ డైరెక్టరు తాతినేని ప్రకాశరావు గారిని పంపి "రేపు రాత్రి మెయిలు దగ్గరకొచ్చి కలుసుకోమని" కబురు చేసారు. వాళ్ళు కలిస్తే, తమ పిక్చరు తీసేటప్పుడు కబురు చేస్తానని చెప్పి రైలెక్కారు.

ఇప్పుడా సంఘటనంతా తారకరాముడికి గుర్తొచ్చింది. అందుకే ప్రసాద్‌ను కలవాలనుకున్నాడు. వెళ్ళి 'రైతుబిడ్డ' ప్రీవ్యూ చూస్తున్న ప్రసాదుగారి పక్కనే కూర్చున్నాడు. ఆయన తల తిప్పకుండానే 'రేపు గుడివాడరా. టెస్ట్ చేయాలి' అన్నారు.

తారకరాముడు లక్ష్మీజీగారు ఇద్దరూ గుడివాడ వెళ్తే 'తెనాలి వెళ్తున్నాను. అక్కడకు రమ్మన్నా'రు. మళ్ళీ తెనాలి వెళ్ళగా ప్రసాదు దగ్గర స్టిల్ ఫోటోగ్రాఫరుగా పనిచేస్తున్న 'మణ్యం' తారకం బాబును గుర్తించి ఆనందంతో కౌగిలించుకుని "ఏమిటి రామారావ్ ఇక్కడికొచ్చావు?" అని అడిగాడు.

"ప్రసాదుగారు రమ్మన్నారని" చెప్పాడు. ఇద్దరూ క్లాస్‌మేట్స్ అవటంతో చాలాసేపు వెనకటి విషయాలు ముచ్చటించుకున్న తర్వాత ప్రసాదుగారి దగ్గరకు తీసుకెళ్ళాడు.

మణి తారకరాముడిని అనేక కోణాల్లో చాలా చక్కటి ఫోటోలు తీసి ప్రసాదుగారికి చూపించాడు. అవి చూసాక ఆయన తారకరాముడి రూపాన్ని మెచ్చుకోకుండా వుండలేకపోయారు.

"ఓ.కే రామారావ్! నేను మద్రాసు వెళ్ళాక కబురు చేస్తా. నువ్వు వచ్చెయ్"

"సరేసార్ వచ్చి మూడురోజులయింది. ఇంక ఇంటికెళ్తాం"

ప్రసాద్ గారికి చెప్పి ఇంటికొచ్చాక సరిగ్గా పదిరోజులకు ఆయన దగ్గరనుండి కబురొచ్చింది. మెయిలెక్కి మద్రాసు వెళ్ళారు. అక్కడ కొన్ని టెస్టులు చేసి "ప్రస్తుతం పిక్చరు తీయటం లేదు. ఇక వెళ్ళొచ్చు" అని చెప్పారు. తారకం బాబుకు నిరాశ అనిపించింది.

ప్రసాదుగారు వేషం ఇవ్వకపోయేసరికి మళ్ళీ ఇంటికొచ్చాడు. ఇంట్లో అంతా గొడవ చేసారు. "సినిమాలు వద్దు. పాడూ వద్దు. నువ్వు పాడయిపోతావు" అని వెంకట్రావమ్మగారు కోప్పడ్డారు. తారకమ్మ గుండెల్లో పెద్ద రాయి పడింది.

అమ్మో తన భర్తను ఎవతయినా వల్లో వేసుకుంటే తన గతి, కొడుకు గతి ఏం కావాలి? అని భర్తను మద్రాసుపోకుండా చెయ్యాలనుకుంది. తారకరాముడిలో ఒక బలహీనత ఆమెకు బాగా తెలుసు. ఎవరయినా కంటివెంట నీళ్ళు పెడితే భరించలేడు. అందుకే భర్త చూసేటట్లు మాటిమాటికి కన్నీళ్ళు తుడుచుకోవటం ప్రారంభించింది.

స్నేహితులు వెంకట్రావమ్మగారికి నచ్చచెప్పబోయారు.

"సినిమాల్లో చేరితే కార్లు, బంగళాలు అన్నీ కొనుక్కోవచ్చు. నువ్వు వూఁ అను అత్తమ్మా" అని బ్రతిమిలాడారు. ఆమె కోపంగా "వూరుకోండ్రా! ఎవరన్నా వింటే ఎండుటాకులు గడతారు. ఆ రంగుల మేళం మాకొద్దుగానీ ఇట్లా బ్రతకనీయండి" అన్నారు. ఇది జరిగిన వారం రోజులకే ఉద్యోగం వచ్చింది. ఉద్యోగంలో చేరకముందే సబిన్స్పెక్టర్ ఉద్యోగం కూడా వచ్చింది. ఆనందం మీద ఆనందం. రామారావుకు సబిన్స్పెక్టరు ఉద్యోగం మీద ఆశ వున్నది. ట్రైనింగ్‌లో జాయినవ్వాలని ఆలోచన మొదలయింది. కానీ అందరూ అడ్డుపడ్డారు. ఇన్స్పెక్టరు ఉద్యోగం బాధ్యతెక్కువ. ప్రతిక్షణం దొంగలు, హంతుకుల మధ్య తిరగాలి. ఎప్పటికప్పుడు ప్రాణాలతో చెలగాటం. పైగా తొందరగా ప్రమోషన్స్ వుండవు. రిజిస్ట్రార్ ఉద్యోగమయితే కడుపులో చల్ల కదలకుండా చెయ్యొచ్చు. ఉత్తరోత్తరా మంచి అవకాశాలు వుంటాయని నచ్చచెప్పటంతో తారకరాముడు ఆ ఆలోచన వదులుకున్నాడు. తాత్కాలికంగా మద్రాసు సంగతి మర్చిపోయాడు. మరుసటి రోజు జీవితం పట్ల క్రొత్తగా ఏర్పడిన ఉత్సాహంతో వెలుగు నిండిన కళ్ళతో ఫైలు పట్టుకుని తనకు నిర్దేశించిన గమ్యంవైపు సాగిపోయాడు.

సబ్ రిజిస్ట్రార్

తెల్లవారుఝామున దుప్పటి బిగింపులెక్కువయ్యాయి. సూర్యుడు కూడా చలికి భయపడ్డట్టున్నాడు. ఇంకా ఇంటినుండి బయలుదేరలేదు. మంచుకన్నెకు మాత్రం ఆ ఉషోదయం చెప్పలేనంత సరదాగా వున్నది. మబ్బుల దోబూచులాటలో సన్నని వెండిదారాలు పట్టుకుని చెట్లమీద పువ్వుల మీద గంతులు పెడుతున్నది. తుషారానికి తడిసిన భూమాత తన చలిబాధను పక్షుల కలకలారావాల్లో తెలియపరుచుకుంటున్నది. ఈ బాధేం తెలియని బుల్లిదూడ గంతులు పెడుతూ తల్లి పొదుపు వెతుక్కుంటున్నది.

ఒంటిమీద చొక్కా కూడా లేకుండా తారకరాముడు వ్యాయామం చేస్తున్నాడు. వెంకట్రావమ్మ ముసుగునిండా కప్పుకుని "తారకం వాకిలికి ఎదురుగా ఎందుకు కొంచెం పక్కకెళ్ళి చేసుకోరాదూ" ఆప్యాయంగా మందలించింది. పచ్చటి తారక రాముడి శరీరం ఎవరన్నా చూస్తే దిష్టి తగులుతుందని ఆమె భయం. "ఏంటి బుల్లీ నీ చాదస్తం ఈ చలిలో ఎవరొచ్చి చూస్తారు. చూస్తే మాత్రం ఏమిటి?"

"నీ ఆవేశం తప్ప ఆలోచన లేదురా" నరుడి దృష్టికి నాపరాయి పగులుతుందని సామెత. కన్నతల్లి చూపు కూడా సోకగూడదు. ఎందుకు చెబుతున్నానో అర్థం చేసుకో. వూరికే విసిగించకు.

"సరేలే నీ మాట కాదనటం ఎందుకు? నీకు కోపం తెప్పించటం ఎందుకు? అందులో ఈరోజు -"

"ఈ రోజు ఏముంది?"

"మర్చిపోయావా బుల్లీ. నీ కొడుకు సబ్ రిజిస్ట్రారు కాబోతున్నాడు" వ్యాయామం ఆపకుండా చెప్పాడు. చలికి భయపడి లోపలే వున్న రామయ్య కేకపెట్టాడు.

"బుల్లీ! మర్చిపొయ్యావా? తొందరగా వంటచేసి టిఫిన్లో పెట్టు. ఆఫీసులో చాలా పనుంటుంది. అబ్బాయి అలసిపోతాడు"

"నా మతి మండిపోనూ, లేలే తారకం లే పొయ్యి వెలిగించు" హడావుడి చేసింది.

"కాసేపు పడుకోనియ్యవే ఇప్పుడేం తొందర ఏడింటికి కదా బండి"

"కొంచెం ముందు లేస్తే నీ పెళ్ళాం ఏం కందిపోదులేరా. నువ్వు త్వరగా నీళ్ళు పోసుకునిరా. టీ ఇస్తాను" లక్ష్మయ్య పిండిన పాలు తీసుకుని వెంకట్రావమ్మ ఖాతాదార్లు ఉంచిన డబ్బాల్లో, గిన్నెల్లో పోసి మిగిలిన పాలు పట్టుకుని ఇంట్లోకి వెళ్ళింది. తారకమ్మ వెలిగించిన పొయ్యి దగ్గర కూర్చుంటూ అమ్మాయి దొడ్లో గుమ్మడికాయ కోసుకురా" అని కేకేసింది.

తారకమ్మ బూడిద గుమ్మడికాయ తెంపుకుని రాగానే రామయ్య దాన్నందుకుని కాడవున్న వైపు ఇంత ముక్క కోసి తీసేశాడు.

"అమ్మాయ్! ఎర్రనీళ్ళు కలిపివుంచు"

"కలిపాను మామయ్యా, నీ మంచం క్రిందపెట్టాను"

"తెలివైనదానవే. ఉద్యోగానికి పోతున్నాడని ముందే తెలుసుకున్నావు" కోడల్ని మెచ్చుకున్నాడు.

యధాప్రకారంగానే తారకరాముడు తండ్రితో కలసి జొన్నన్నం తిన్నాడు.

"పండగపూట కూడా పాతచీరే అన్నట్టు ఉద్యోగానికి పోతూ జొన్నకూడే ఎందుకు తింటావు తారకం. వరన్నం వండుతానుగా వేడిగా తినొచ్చు" వెంకట్రావమ్మ కేకేసింది.

"సరేలే ఉద్యోగం వస్తే వరికూడు రుచిగా వుంటుందా? మీగడ పెరుగు జొన్నన్నం కలిపి తింటుంటే అమృతం."

"నీదంతా వితండం. నాలుగింగ్లీషు ముక్కలు రాగానే ఎన్ని వేషాలేస్తారో చూస్తున్నాం కదా. నువ్వు అంత చదువు చదివినా అమ్మచేతి చింతకాయ పచ్చడే కావాలి" ఆమె మాటల్లో కొడుకు పట్ల ప్రేమ, అంతవాడయ్యాడన్న గర్వం రెండూ తొంగిచూశాయి.

బండి టయిమయింది. తారకరామడు తెల్లపాంటూ, ఫుల్‌హాండ్స్ తెల్లషర్టుపైన నల్లకోటు వేసుకుని బయలుదేరాడు. వాడేమిటి ఈ బట్టల్లో ఇంతందంగా వున్నాడు. ఎక్కడ దిష్టి తగులుతుందో ఏమో? వెంకట్రావమ్మ మధనపడిపోతున్నది. ఎర్రనీళ్ళు మూడుసార్లు తిప్పి ముఖాన కొంచెం అద్ది ఆ నీళ్ళు కూరపాదులో పొయ్యమని కోడలికిచ్చి మెటికలిరుచుకున్నది. రామయ్య నూనె వత్తి వెలిగించి గుమ్మడికాయ మీద పెట్టి కొడుకు చుట్టూ మూడుసార్లు తిప్పి బయటి రోడ్డుమీదకెళ్ళి ఎత్తివేశాడు. అది నాలుగు చెక్కలుగా పగిలిపోయింది.

బయల్దేరేముందు తల్లిని ఎదురు రమ్మన్నాడు తారకరాముడు.

చిన్నాయన అడిగాడు "అన్నా మీ ఆఫీసులో నాక్కూడా ఒక ఉద్యోగం చూడకూడదూ"

"చూద్దాంలే ఇంకా జాయిన్ కూడా కాలేదు"

"అది కాదన్నా, నీలాగా కోటు వేసుకుని ఉద్యోగం చెయ్యాలని వుంది"

"అయితే మెట్రిక్‌లేషనుకు కట్టు. అది పాసయితే ఉద్యోగం వస్తుంది."

"పోరా డొల్లుపుల్ల నీకు చదువూరాదు. ఉద్యోగం రాదు" రామయ్య ఎగతాళిగా అన్నాడు.

ఉక్రోషం తెచ్చుకున్న చిన్నాయన అక్కడనుండి వెళ్ళిపోయాడు.

"ఊరుకో నాన్నా, వాడి మనసు కష్టపెట్టొద్దు."

"ఏదో నవ్వుకోటానికి అన్నాలేరా. పద నీకు టయిమయింది. అక్కడదాకా నేనూ వస్తా" కండవా భుజాన వేసుకుని బయలుదేరాడు. తారకరాముడు కళ్ళతోనే భార్యకు చెప్పి లక్ష్మయ్యతో వెళ్ళొస్తాను అని చెప్పాడు. ముఖాన ఇంతబొట్టు పెట్టుకుని వెంకట్రావమ్మ నవ్వుతూ ఎదురొచ్చింది. తారకరాముడు సంతోషంగా భవిష్యత్తుమీద అచంచలమైన విశ్వాసంతో ముందుకు నడిచాడు.

గుంటూరు జిల్లా జాయింట్ రిజిస్ట్రార్ ఆఫీసులో రిజర్వు సబ్ రిజిస్ట్రారుగా జాయినయ్యాడు తారకరాముడు. మొదటిరోజు అంతా కొత్తగా ఎంతో ఉత్తేజంగా అనిపించింది. ఆ రోజే నిర్ణయించుకున్నాడు. చాలా నిజాయితీగా కష్టపడి పనిచేసి మంచి పేరు తెచ్చుకోవాలి. పైవాళ్ళ మెప్పు పొందాలి అని. రెండురోజులు మామూలుగానే గడచిపోయాయి.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments